

2002, hvilket også blev oversendt til Europaudvalget den 11. november.

Så sagt til hr. Jørn Jespersen: Jeg har intet nyt at tilføje.

Kl. 14.15

Jørn Jespersen (SF):

Fødevareministeren kan meget nemt nævne en hel masse spørgsmål i denne sag. Det, fødevareministeren bare ikke kan, er at give fyldestgørende svar på de pågældende spørgsmål. Det er jo derfor, der er kommet så mange af dem.

Regeringen siger gang på gang, at man kun støtter yderligere supplerende national landbrugsstøtte oven i de 104 mia. euro, der formidles via EU, når der foreligger helt konkrete og ekstraordinære omstændigheder, hvorefter man har støttet samtlige de sager, der har været. Det hænger da ikke sammen. Der er en skrigende modstrid mellem det, regeringen siger, og det, regeringen gør.

Derfor vil jeg bare anbefale, at ministeren, hvis ministeren er fuldstændig ude af stand til at påpege de konkrete og ekstraordinære omstændigheder i de tre nævnte sager, hvilket jo efterhånden er dokumenteret med al ønskelig tydelighed, så i hvert fald dropper den falske melodi og siger, som sandt er: Regeringen ville helst være de her sager foruden, men vi støtter dem som hovedregel, hver gang de kommer op, for at holde os nogenlunde gode venner med de andre lande. Og alt det, vi sagde omkring formandskabet, var en bekvem undskyldning i en konkret situation. Men hovedreglen er, formandskab eller ej, at vi støtter ekstra national landbrugsstøtte, når det kommer til stykket, for vi vil ikke ødelægge den gode stemning.

Hvis ministeren sagde det, var det i overensstemmelse med det, regeringen gør, og så ville ministeren slippe for at skulle redegøre for noget, der ikke er mulighed for at svare på.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Somme tider har jeg stor respekt for hr. Jørn Jespersens ihærdighed, men der kan ikke presses en dråbe mere ud af den her citron, den er presset fuldstændig i bund. Jeg har ikke yderligere kommentarer.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg forstår godt, at ministeren ikke vil svare på det, for ministeren har lokket sig selv i en fælde, hvor hun har givet udtryk for, at regeringens holdning er, at man principielt er imod at give

ekstra national landbrugsstøtte, og alligevel gør man det den ene gang efter den anden: til svinebønder i Portugal, til destruktion af vin i Italien og Frankrig, til bomuldsproducenter i EU, ud over hvad der gives af støtte. Enhver kan se, at det bare ikke passer, at regeringen er imod det, for regeringen siger ja hver gang.

Jeg synes bare, at det så ville klæde ministeren at ændre den overordnede forklaring og indrømme, at det støtter vi, i stedet for at blive ved med at fastholde en forklaring, der er åbenlys ikerigtig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 130: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Bedre indskoling og styrkelse af fagligheden i folkeskolens undervisning).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(FremSAT 22/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er glad i dag, og det har jeg god grund til at være, synes jeg. For ved behandlingen af L 130, som indebærer ændringer i folkeskoleloven, bliver det endelig muligt at implementere de mange ønsker og visioner, som vi i Venstre har for fremtidens folkeskole.

Tilbage i efteråret 2000 tog min forgænger, Anders Mølgaard, initiativ til udarbejdelse af Venstres visionsoplæg på folkeskoleområdet, »Fremtidens folkeskole – Faglig, fleksibel og fremadrettet«, og jeg tror faktisk, at Anders ville have glædet sig over indholdet af L 130. Jeg tror, han ville være lige så glad, som jeg er.

Venstres overordnede vision for fremtidens folkeskole er, at fremtidens folkeskole giver eleverne faglighed og kvalitet af højeste internationale klasse, sætter eleverne i stand til at træffe bevidste valg og bidrager til, at eleverne kan begå sig i en globaliseret verden. Vi mener faktisk, at vi med ændringerne af folkeskoleloven er meget tæt på at kunne opfylde denne vision.